

fører eller andre strejker, er det jo næppe på grund af initiativer fra EU. Så er det som led i nationale overenskomstforhandlinger eller andre nationale konflikter. Det er også derfor, at det er dér, det skal løses. Så må lastvognstog med skinke, ost og alt muligt andet vente ved grænsestationerne, indtil konflikterne er løst, og indtil man igen har muligheden for frit og uhindret at fortsætte transporten. Sådan må det også være fremover.

Selv ikke det, at man i lande som Italien og måske særligt Frankrig, hvor de indimellem har meget militante landbrugsorganisationer osv., som stopper lastbiler og smider varerne ud på landevejene osv., godtgør i sig selv, at EU skal ind og blande sig i det.

Hvis EU havde haft en mulighed for at blande sig, er vi overbevist om, at de konflikter var blevet optrappet, og at det havde udviklet sig langt værre, end vi har set i de værste tilfælde i Frankrig og Italien.

Vi støtter forslaget, og vi vil bruge anledningen til at holde et vågent øje med, hvad der kommer af forrykte forslag fra Kommissionen, og så må vi, hvis vi er så uheldige, at det bliver et ja til Amsterdamtraktaten, næste gang, traktaten skal op til revision, bruge de argumenter for at få pillet Kommissionens initiativret ud, for det er dér, skaderne opstår.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte det af Enhedslisten fremsatte beslutningsforslag.

For det første vil jeg sige, at regeringen efter vores opfattelse har forholdt sig fuldt ud tilfredsstillende til dette forslag til rådsforordning om indførelse af en interventionsmekanisme for Kommissionen, og vi kan fuldstændigt tilslutte os den linje, som ministeren indledningsvis redegjorde for, og glæde os over, at der sådan set er enighed om det i Ministerrådet.

Så vil jeg, som visse ordførere også har sagt, blot sige, at det er klart, at man godt kan undre sig lidt over, at Kommissionen rent faktisk er kommet med det forslag, når det er blevet hældt ned ad brættet på den måde, som det er blevet i Ministerrådet. Det er selvfølgelig ikke særlig behageligt at tænke på i forhold til den initiativret, som flertallet også var inde på Kommissionen har. Så langt kan vi være enige.

Det andet, jeg vil sige, er om det, der angår selve EF-Domstolens dom af 9. december 1997, som også er en del af Enhedslistens beslutningsforslag. Til det vil jeg blot sige, at vi ikke

er enige i den måde, som Enhedslisten fortolker dommen på, og vi mener ikke, at strejke- og konfliktretten herhjemme på nogen som helst måde er anfægtet af den, og derfor vil vi fra Kristeligt Folkepartis side samlet set afvise Enhedslistens forslag.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne allerførst sige tak til de partier, som har givet støtte til forslaget, og så må jeg jo konstatere, at der var noget rigtigt i det, som hr. Kristian Thulesen Dahl sagde om, at vi her har et forslag, som faktisk alle partier i virkeligheden i princippet støtter indholdet af, og derfor vil et flertal stemme nej. Det er jo lidt absurd.

Man må stille sig selv det spørgsmål, hvorfor et flertal, som bedyrer, at de i virkeligheden er enige i hensigten med dette forslag, alligevel ikke vil være med til at vedtage det. Jeg er altså nødt til at sige, at argumentet fra regeringens og flertallets side om, at dette forslag er overflødig, desværre ikke er helt rigtigt. Det er faktisk et forkert argument, for ganske vist har den danske regering afvist forordningsforslaget, og ganske vist har et flertal i Ministerrådet afvist forordningsforslaget, men det fjerner jo ikke problemet med den dom fra december sidste år, som ligger fra EF-Domstolen.

Så siger hr. Jann Sjursen, at han er uenig i Enhedslistens fortolkning af den dom. Man bliver altså nødt til at gå ind og læse dommen, og af dommen kan man konstatere, at EF-Domstolen fastslår, at man skal »fjerne enhver restriktion for den frie samhandel med landbrugsprodukter fra andre medlemsstater« - fjerne enhver restriktion. Dommen handlede jo netop om restriktioner, som vedrørte konflikter i Frankrig.

Der er ikke nogen modifikationer i EF-Domstolens afgørelse om, at dette ikke omfatter faglige konflikter. Nej, man skal fjerne enhver restriktion, og hvis man ikke gør det, kan starterne altså blive dømt ved Domstolen. Domstolen slår også fast, at en frygt for interne vanskeligheder således ikke kan begrunde, at en medlemsstat ikke anvender fællesskabsretten korrekt. Domstolen siger altså, at der nærmest skal foreligge borgerkrigsagtige tilstande, før en stat kan undskylde sig med, at den ikke kunne gribe ind for at sikre den fri bevægelighed.